

Torben Beck Jørgensen påpegede, at forudsætningen for en administrationskommissions arbejde er, at der finder en kortlægning af den grå zone sted.

Lis Lauritsen, Amtsrådsforeningen, fik en kætersk tanke om, at hvis man er borger i Danmark, er der problemer med at komme i kontakt med politikerne og få indflydelse og dialog. Hvor man før stillede krav om politiske visioner og tværgående prioriteringer gennem partiforeninger, skal man være medlem af en brugerstyrelse eller en frivillig organisation.

Frank Aaen efterspurgte en stillingtagen til, om en stor offentlig sektor, der ikke er markedsdomineret, er en vigtig ting i et demokrati. Han understregede, at han ikke tænkte på nationalisering, men på større plads til en »ikke-markedssektor«.

Ole P. Kristensen erklærede, at der er behov for øget brugerindflydelse som supplement til indflydelsen via det traditionelle politiske demokrati. Han advokerede for at tildele borgerne individuelle valgmuligheder.

Carsten Greve lagde vægt på, at det statslige aktieselskab DONG havde indhøstet positive erfaringer med sit repræsentantskab, men at ideen var blevet fravejet i mange af de nye selskabsdannelser. Han advokerede for, at modellen i DONG, som afgiver en redegørelse til Folketinget hvert år, kunne man bygge videre på.

Terkel Andersen mente, at politikernes ansvar for at definere målsætninger og kvalitetskrav må finde sted i et samspil med andre organisationer. Der er behov for at få udviklet nye fora, der kan sikre en ordentlig brugerindflydelse. Han påpegede, at også virksomheder har et socialt ansvar. Han advarede om, at hvis vi ikke arbejder på samme samfundsprojekt, vil der skabes nye konflikter, og derfor er frivillige organisationer vigtige som modspil til, hvad der sker i bestyrelseslokalerne.

Tema 4: Behov for differentiering i forhold til den grå zone

Peter Bogason anførte, at der er brug for farvelade i den grå zone. Det er ikke heldigt at fastholde, at man kan slå Øresundsforbindelsen

sammen med en frivillig organisation i en lille kommune og bruge samme betegnelse. Der er brug for en begrebsmæssig afklaring.

Svend Jakobsen noterede vanskeligheden var at få udmeldinger fra de politiske partier, når der ikke er tale om én zone.

Carsten Greve hæftede sig ved, at et fælles udviklingstræk er, at politikerne får en anden rolle, hvad enten man decentraliserer til brugerne, udliciterer eller danner selskaber. Han noterede dog, at der ligger en stor opgave med dels at kortlægge den grå zone bedre, dels at vurdere konsekvenserne af selvstændiggørelsen.

Hans Henrik Østergaard undrede sig over, hvorfor ikke EU-dimensionen var mere fremtrædende i diskussionen, da spillereglerne for de statslige selskaber fastlægges gennem EU-direktiver. Han påpegede endvidere ustabiliteten i hele den grå zone som en vigtig faktor.

Palle Mikkelsen fremhævede, at den grå zone har været langt større, end tilfældet er i dag, fordi hele social- og sundhedssektoren historisk er rundet af den grå zone.

Terkel Andersen konstaterede, at der er langt fra Kirkens Korshær til spørgsmål om Rigsrevisionen og de statslige selskaber. Derfor påpegede han, at man skal gøre sig mange overvejelser om, hvordan den grå zone kan analyseres på en god og differentieret måde.

Ubestemtheder i den grå zone

Torben Beck Jørgensen pegede i sit afsluttende indlæg på flere temaer: 1) Vigtigheden af at anskue den grå zone som både en varig holdeplads og en mellemstation. Privatskoler er et eksempel på det første; Postgiroens identitet som GiroBank på vej mod den private BG-bank er et eksempel på det sidste. Nogle organisationer i den frivillige sektor kan være på vej i den modsatte retning: mod den offentlige sektor. 2) Hvor vidt er spillereglerne i den grå zone nye, anderledes eller uklare? Kan og skal ministeren holde fingrene væk i konkrete sager? Lever organisationerne i ministerens skygge, dvs. retter de sig efter, hvordan man mener, at ministeren tænker? *Torben Beck Jørgensen* hæftede sig især ved en interessant ubestemthed i den grå zone. Afklaring af spillereg-